

شعرخوانی: وطن

تاریخ ادبیات

شاعر: نظام وفا

قالب شعر: مثنوی

منم پور ایران و نامآورم ز نیروی شیران بود گوهرم

قلمرو زبانی بیت دارای سه جمله سه جزئی با مسنده است. ♦ پور، نامآور، ز نیروی شیران: مسنده نامآور: مرکب / شیران: وندی

قلمرو ادبی شیران \leftarrow استعاره از \leftarrow مردان شجاع ♦ پور ایران: اضافه استعاری ♦ ایران \leftarrow مهاد \leftarrow مردم ایران / گوهر \leftarrow مهاد \leftarrow نژاد

قلمرو فکری من فرزند ملت ایران و در جهان پرآوازه هستم و نژاد من از مردم است که مانند شیر شجاع هستند. (مفهوم: افتخار به ملت و شجاعت)

کنم جان خود را فدای وطن که با او چنین است پیمان من

قلمرو زبانی بیت دارای دو جمله است. جمله اول: چهار جزئی با مفعول و مسنده / جمله دوم: سه جزئی با مسنده ♦ جان: مفعول / فدا، چنین: مسنده

قلمرو ادبی نسبت دادن «پیمان» به وطن: استعاره (تشخیص)

قلمرو فکری من جانم را فدای وطنم خواهم کرد، برای این که عهد و پیمان من با او چنین است. (مفهوم: فداکاری برای وطن / پایبندی به پیمان)

دفاع از وطن، کیش فرزانگی ست گذشت ز جان، رسم مردانگی ست

قلمرو زبانی بیت دو جمله سه جزئی با مسنده دارد. ♦ کیش فرزانگی، رسم مردانگی: ترکیب اضافی ♦ فرزانگی، گذشت، مردانگی: وندی

قلمرو ادبی رسم، کیش: مراعات نظیر ♦ تکرار واج های «ز»، «ن»: واج آرایی

قلمرو فکری دفاع کردن از سرزمین و زادگاه آین خردمندی است و فداکاری و جانفشنایی در راه میهن شیوه جوانمردی است.

(مفهوم: دفاع از میهن نشانه خردمندی / فداکاری / مردانگی)

کسی کز بدی، دشمن میهن است به یزدان، که بدتر ز اهریمن است

قلمرو زبانی بیت دارای سه جمله است. ♦ دشمن، بدتر: مسنده ♦ فعل شبه جمله «قسم» همواره به قرینه معنوی حذف می شود.

قلمرو ادبی بدی، بدتر: اشتقاد ♦ یزدان، اهریمن: تضاد ♦ تکرار واج «ن»: واج آرایی

قلمرو فکری کسی که به خاطر بد بودن خودش، دشمن وطن است به خدا قسم که چنین شخصی از شیطان هم بدتر است. (مفهوم: نکوهش دشمنی با میهن)

مرا اوج عزت در افلک توست

به چشمان من کیمیا، خاک توست

قلمرو زبانی بیت دارای دو جمله سه جزئی با مسند است. «مرا اوج عزت» ← اوج عزت من («را» فک اضافه) ← چشمان: وندی
قلمرو ادبی نسبت دادن ضمیر شخصی انسان (تو) به وطن: استعاره (تشخیص) ← افلک ← مجاہاز ← تمامی کشور ← چشمان ← مجاہاز ← نظر و دیدگاه ←
مانند کردن خاک به کیمیا: تشبیه ← افلک، خاک: تضاد
قلمرو فکی [ای وطن] بالاترین ارزش و بزرگی من حضور داشتن من در آسمان، زمین و تمامی پهنه توست و خاک تو در نظر من مانند کیمیا نادر و
ارزشمند است.

رود ذرهای گر ز خاکت به باد

به خون من آن ذره آغشته باد

قلمرو زبانی بیت دارای دو جمله است. (جمله اول: دو جزئی / جمله دوم: سه جزئی با مسند) ← آغشته: مسند ← ذرهای، آغشته: وندی
قلمرو ادبی نسبت دادن ضمیر شخصی انسان (ت) به وطن: استعاره (تشخیص) ← خاک ← مجاہاز ← سرزمین ← به باد رفتن ← کنایه از ← نابود شدن
(به دست دشمن افتادن) / آمیخته شدن خون با خاک وطن ← کنایه از ← شهادت در راه وطن ← خاک، باد: مراعات نظیر ← ذره: تکرار ← «باد» در
مصراع اول: هوا و نسیم، در مصراع دوم: فعل دعایی از مصدر «بودن»: جناس همسان
قلمرو فکی [ای وطن] اگر بخش بسیار کوچکی از زمین توبه دست دشمن نابود شود، بهتر است خون من به خاک آن زمین آمیخته باشد و پیش از
نابود شدن آن من کشته شده باشم. (مفهوم: جانفشاری در راه وطن)

درگ و دریافت

۱- درباره لحن و آهنگ این سروده توضیح دهید.

با توجه به محتوای حماسی شعرو کاربرد وزن کوتاه (پاره های آوایی کوتاه) لحن و آهنگ این شعر حماسی و کوبنده است.

۲- کدام واژه این شعر، معادل مناسبی برای شخصیت ضحاک در شاهنامه است؟

اهریمن